דוחין קדשים הנאכלין. פסח זה ממחלה הוקדם לפסח קרבן הנאכל לילך דוחין אותו אצל שלמים שהן נאכלין ולא אצל עולה (1): **שאין נאכלין לכל דהם.** אלא לזכרי כהונה: **ליום מעשר.** דהא קדשים קלים הוא: בכור ומעשר אין טעונין נסכים כפרק שני מדות (מנחות דף ס.): במעשר בהמה כתיב יהיה קודש לה יגאל ולרשינן בבכורות בפרק כל פסולי המוקדשין (דף לב:) דהאי לה יגאל לא יאכל הוא: **עבדה.** בבכור כתיב (שמות יג) והעבדת כל פטר רחם ובמעשר כתיב כל מאשר יעבור תחת השבט (ויקרא כז): **למילקא עלה.** משום לה יחלפינהו: **זו תמורה.** (1) ממש שהעומדת [2] כשהיא חולין אצל בהמת קדשים והמיר יא) הוא דהויא תמורה: **ואין אחר.** וזכו (2) לשאון שאחטו לשם תמורה: **ומופרו בעי נסכים.** דהא למרת שלמים ניהוי יב): **דמופר פודה עלמא.** כגון הפרים פודמו ומפדה והפרים לחמרת ומנחת הלחשוגה אין הפניה טעונה לחם כדלמרי' בפ' המודה (מנחות דף עט:) זבח המודה טעון לחם ולח ולבה ולח תמורתה ולח חלישתה טעונין לחם: **ומופר דחמי לה מעלמא.** תודה שבאה ממופר פסח פסח: **דילמא כמופר לפסח כתיב.** הלי ולח מן הכלן לפסח נמי לילי תמיס יג) מן הכלן הוא ולינו בה מן הבקר: **כללי לילן.** בכבשים ועזים כגון פסח לילפוקי לפסח דלינו בה מן העזים: **כללי לילן לחמר.** בכל מקום לתה לומר מן להויל הוא כגון מן הבהמה להויל רובע וערבע מן הבקר להויל לת הטעבד מן הלמן להויל לת המוקלה (ג"ק דף מ.): **ולולן לפה לומר מן לרבות.** דקלמרת [מן הלמן] פסח משמע שבח מכל לילן: **ס"ג.** כי מוקמינן לה בפסח מן להויל הוא דלא לתי נן שלי שיש ולא לתי נקיבה ומיהו הלמן מכל מין לילן משמע בין בכשים בין עזים ומיעוטא דמן לנקיבות לתא: **ס"ג דלא לתי נן שלי שיש ולא לתי נקיבה: והא מדלתיב לם כבש (ט) לם עז מכלל דלולו כמופר לפסח הוא דלתיב.** ולל מפסיק לה בפסח מן להויל הוא דלי ליל